

Dokument elektroniczny

URZĄD MIASTA I GMINY W RYDZYNIE

BMI	Z-ca BMI	SMI	SKB	RO	USC
RP	15. KWI. 2025				FB
INF	L.Dz. 3179 Zał.				IGK
OC	ODO	P. poź.	MGOPS	ROK	

Miejsce i data sporządzenia dokumentu

Leszno (miasto) 2025-04-15

Dane nadawcy

Dane adresata

URZĄD MIASTA I GMINY RYDZYNA (64-130 RYDZYNA,
WOJ. WIELKOPOLSKIE)

PETYCJA

Petycja

W załączeniu przesyłam petycję. Jednocześnie proszę aby podczas jej publikowania zanonimizować moje dane osobowe.

Z Poważaniem

Załączniki:

1.

[Petycja.pdf](#)

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu. Data złożenia podpisu:
2025-04-15T11:10:00.305+02:00

Podpis elektroniczny

URZĄD MIASTA I GMINY RYDZYNA

Szanowni Państwo!

Niniejszym postuluję w swojej petycji o nazwanie drogi w Dąbczu. Chodzi o drogę od wjazdu do Dąbcza od lasu i drogi na Leszno aż do Kościoła. Sugerowaną przeze mnie nazwą będzie ulica 18 Grudnia w nawiązaniu do Związku Zawodowego Solidarność który w dniu 18 Grudnia 1988 roku utworzył Komitet Obywatelski „Solidarność”. W załączeniu do niniejszej petycji przesyłam artykuł z Wikipedii na temat wspomnianego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”.

Z poważaniem,

64-100 LESZNO

Podpis elektroniczny zweryfikowany
w dniu **15. KWI. 2025** .....
ważny (nieustraszenie) / brak możliwości weryfikacji

Inspektor Ochrony Danych

Zenon Donke

Wydruk wykonany
w dniu **15. KWI. 2025** .....

Komitet Obywatelski „Solidarność”

Komitet Obywatelski „Solidarność” (pierwotnie Komitet Obywatelski przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Lechu Wałęsie) – organizacja założona 18 grudnia 1988.

KO "Solidarność" Komitet Obywatelski "Solidarność"	
Państwo	 Polska
Skrót	KO "S"
Lider	Bronisław Geremek
Data założenia	18 grudnia 1988
Data rozwiązania	1996
Adres siedziby	plac Konstytucji 6, Warszawa
Ideologia polityczna	<u>partia szerokiego spektrum</u> ^[1] , <u>demokracja liberalna</u> , <u>nacjonalizm polski</u> , <u>antykomunizm</u>
Poglądy gospodarcze	<u>społeczna gospodarka rynkowa</u> , <u>liberalizm</u> , <u>wolny rynek</u>
Barwy	☐ <u>biał</u> ☒ <u>czerwień</u>

Po zakończeniu obrad Okrągłego Stołu i zatwierdzeniu decyzji o wyborach parlamentarnych na 4 czerwca 1989 komitet przekształcił się w spontaniczny ogólnopolski ruch zwolenników zmian ustrojowych w Polsce. Trybuną tego ruchu stały się utworzona specjalnie w tym celu „Gazeta Wyborcza” pod redakcją Adama Michnika, której pierwszy numer ukazał się 8 maja, oraz reaktywowany „Tygodnik Solidarność” pod redakcją Tadeusza Mazowieckiego.

Przygotowania do wyborów

Komitet Obywatelski przyjął koncepcję, że w każdym okręgu wyborczym, w którym zgodnie z ustaleniami obrad Okrągłego Stołu opozycja miała do obsadzenia konkretną liczbę mandatów poselskich, wystawi dokładnie tyle kandydatów, ile było miejsc. W całej Polsce na 460 mandatów poselskich sejmu kontraktowego można było zdobyć – zgodnie z zasadą przyjętego przy Okrągłym Stole parytetu 35% – 161 mandatów i tyluż kandydowało z list KO „S”.

W przypadku Senatu, w którym nie było zasady parytetu, o 100 miejsc starało się dokładnie stu rekomendowanych przez KO kandydatów.

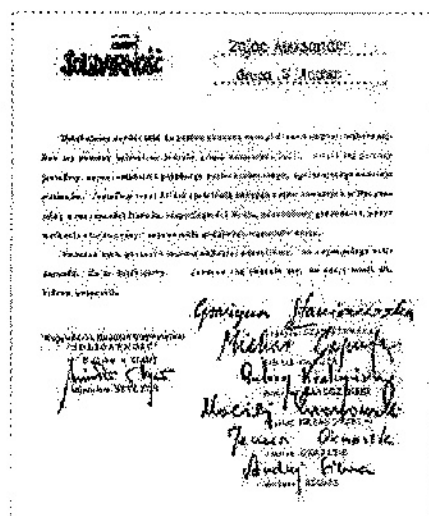
Większość kandydatów Komitetu do obu izb zrobiła sobie zdjęcia z Lechem Wałęsą^[2]. Zdjęcia te trafiły na wyraźne, czytelne plakaty wyborcze, rozkolportowane po całym kraju. Kolportowano też liczne inne plakaty, wydawane i drukowane najczęściej poza oficjalnym obiegiem wydawniczym, kontrolowanym przez wciąż jeszcze działającą cenzurę.

Poza składem KO znalazły się inne środowiska opozycyjne (Konfederacja Polski Niepodległej, Solidarność Walcząca, Liberalno-Demokratyczna Partia „Niepodległość”, Polska Partia Niepodległościowa)^[3].

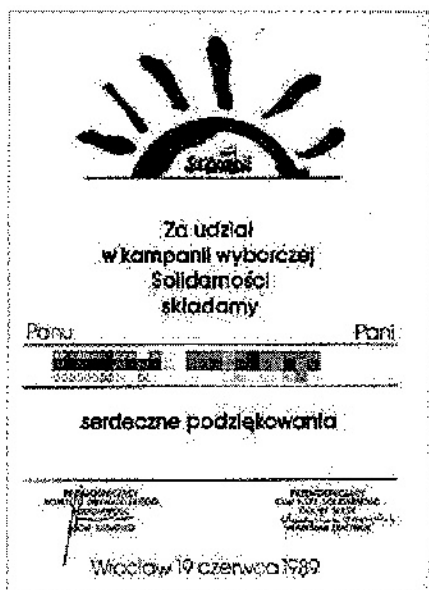
Wybory

4 czerwca odbyła się pierwsza tura wyborów do Sejmu i Senatu. Kandydaci rekomendowani przez Komitet Obywatelski zdobyli 160 mandatów poselskich (na 161 możliwych) i 92 senatorskie. Frekwencja wynosiła 62%.

Wobec faktu, że po pierwszej turze prawie żaden z 65% mandatów przypadających rządzącej PZPR wraz z satelickimi wobec komunistycznej władzy ugrupowaniami (ZSL, SD, Pax, UChS, PZKS) nie został obsadzony (ich najwyżej notowani kandydaci otrzymali od poniżej 1 do najwyżej paru procent) i nie było szans, żeby którykolwiek z nich osiągnął wymagane ordynacją 50% nawet w drugiej turze, toteż szybko zmieniono ordynację tak, że w drugiej turze wchodził ten z kandydatów, który dostał najwięcej głosów, niekoniecznie ponad 50%. Zmiana ta była kwestionowana jako sprzeczna z prawem (nie wolno zmieniać ordynacji w trakcie trwania wyborów), ale za zgodą zarówno koalicji rządzącej, jak i Komitetu wprowadzono ją jako jedyne sensowne i możliwe do zastosowania rozwiązanie nie pozostawiające kraju bez parlamentu.

Podziękowanie KO „Solidarność” w Bielsku-Białej za udział w kampanii wyborczej 1989

Podziękowanie KO „Solidarność” we Wrocławiu za udział w kampanii wyborczej 1989

W większości okręgów Komitet Obywatelski miał już po pierwszej turze swego kandydata wprowadzonego do parlamentu, toteż przed drugą turą skupił się na wsparciu tych spośród kandydatów strony rządowej, którzy wyróżniali się najmniej antyopozycyjną postawą.

18 czerwca w drugiej turze wyborów również „brakujący” 161. mandat poselski przypadł kandydatowi Komitetu, a z ośmiu mandatów senatorskich kandydaci Komitetu objęli siedem. Jedyny mandat odebrał Komitetowi przedsiębiorca z Piły, senator kolejnych od 1989 do 2005 roku kadencji, Henryk Stokłosa, który pokonał Piotra Baumgarta. W wyniku wspomnianych wyżej działań Komitetu pomiędzy pierwszą a drugą turą, praktycznie wszyscy z popartych przez KO kandydatów koalicji dostali się do Sejmu po drugiej turze. Frekwencja – 26%.

Spośród więc 261 mandatów w obu izbach dostępnych Komitetowi po Okrągłym Stole, aż 260 kandydatów KO „S” wygrało w swych okręgach wybory, najczęściej z przygniatającą przewagą, sięgającą niekiedy ponad 90% ważnych głosów.

Po wyborach

Po zwycięstwie wyborczym racja dalszego trwania Komitetu Obywatelskiego stała się iluzoryczna. Parlamentarzyści KO „S” utworzyli 23 czerwca Obywatelski Klub Parlamentarny, w którym na przewodniczącego wybrano Bronisława Geremka. Reprezentacja parlamentarna OKP (zwanego niekiedy „Okapem”) liczyła zatem w tym momencie 161 posłów i 99 senatorów, natomiast PZPR – 173 posłów, ZSL – 76, SD – 27, Pax – 10, UChS – 5, PZKS – 5. W Senacie 99% miał OKP, a wspomniany Stokłosa był senatorem niezrzeszonym. W tej formie rozpoczął działalność sejm kontraktowy.

Spontaniczny ruch obywatelski i obywatelską świadomość polityczną i aktywność usiłowano – z częściowym tylko powodzeniem – „zagospodarować” poprzez Ruch Obywatelski Akcja Demokratyczna – „ROAD”, przekształcony później w Unię Demokratyczną, a potem w Unię Wolności i inne partie polityczne. W 1991 w pierwszych od ponad sześciu dekad w pełni wolnych wyborach parlamentarnych wziął udział komitet wyborczy Porozumienie Obywatelskie Centrum będący koalicją Komitetów Obywatelskich i Porozumienia Centrum. Komitet zdobył 44 mandaty w Sejmie i 9 Senacie^[4].

Członkowie Komitetu

Na inauguracyjne spotkanie Komitetu w dniu 18 grudnia 1988 zaproszono 135 osób, z których przybyło 118. Za członków Komitetu uznano jednak wszystkich zaproszonych, z tym, że jeden z nich (Wiesław Chrzanowski) przybył wprawdzie na obrady, ale następnie je opuścił i nie wszedł w skład Komitetu^[5].

Lista 135 zaproszonych na spotkanie 18 grudnia 1988

- Olgierd Baehr
- Artur Balazs
- Roman Bartoszcze
- Jacek Bartyzel
- Janusz Beksiak
- Jacek Bocheński
- Halina Bortnowska

- Marian Brandys
- Stefan Bratkowski
- Ryszard Bugaj
- Zbigniew Bujak
- Maria Chmiel
- Jacek Czaputowicz
- Paweł Czarotoryski – przewodniczący komisji młodzieży
- Andrzej Celiński
- Wiesław Chrzanowski
- Jerzy Dietl
- Jerzy Dłużniewski
- Roman Duda
- Henryk Dutkiewicz
- Mirosław Dzielski
- Kazimierz Dziewanowski
- Marek Edelman – przewodniczący komisji narodowości – współpracy z mniejszościami narodowymi
- Przemysław Fenrych
- Jerzy Fedorowski
- Władysław Findeisen
- Władysław Frasyniuk – przewodniczący komisji warunków bytowych, pracy i polityki społecznej
- Bronisław Geremek – przewodniczący komisji reform politycznych
- Mieczysław Gil
- Stanisława Grabska
- Aleksander Hałl
- Gustaw Holoubek
- Julia Hartwig
- Stefania Hejmanowska
- Henryk Jankowski
- Gabriel Janowski
- Cezary Józefiak
- Stefan Jurczak
- Jarosław Kaczyński
- Lech Kaczyński
- Ryszard Kapuściński
- Stefan Kisielewski
- Jerzy Kłoczowski
- Maja Komorowska
- Krzysztof Kozłowski
- Stefan Kozłowski – przewodniczący komisji ochrony środowiska i zasobów naturalnych
- Marcin Król
- Władysław Kunicki-Goldfinger
- Zofia Kuratowska – przewodnicząca komisji zdrowia
- Jacek Kuroń
- Stefan Kurowski

- Jacek Kurczewski
- Wojciech Lamentowicz
- Jan Józef Lipski
- Bogdan Lis
- Władysław Liwak
- Jan Lityński
- Witold Lutosławski
- Edward Lipiec
- Bohdan Lewandowski
- Andrzej Łapicki
- Józef Łukaszewicz
- Andrzej Malanowski
- Jan Malanowski
- Tadeusz Mazowiecki – przewodniczący komisji pluralizmu związkowego
- Jacek Merkel
- Adam Michnik
- Artur Międzyrzecki
- Halina Mikołajska
- Andrzej Milczanowski
- Jan Mujżel
- Jan Olszewski
- Janusz Onyszkiewicz
- Stanisław Opiela
- Edmund Osmańczyk
- Janusz Pałubicki
- Aleksander Paszyński – przewodniczący komisji mieszkaniowej
- Joanna Muszkowska-Penson
- Aurelia Polańska
- Jerzy Puciata
- Andrzej Potocki
- Alojzy Pietrzyk
- Maria Joanna Radomska
- Edward Radziejewicz
- Jerzy Reguński – przewodniczący komisji do spraw samorządu terytorialnego
- Ryszard Reiff
- Zbigniew Romaszewski
- Zbigniew Rokicki
- Jan Maria Rokita
- Jan Rosner
- Jacek Salij
- Henryk Samsonowicz – przewodniczący komisji nauki i oświaty
- Andrzej Siciński
- Henryk Sienkiewicz
- Zygmunt Skórzyński
- Grażyna Staniszevska

- Adam Stanowski
- Stefan Starczewski
- Antoni Stawikowski
- Andrzej Stelmachowski – przewodniczący komisji wsi i rolnictwa
- Stanisław Stomma
- Adam Strzembosz – przewodniczący komisji prawa i wymiaru sprawiedliwości
- Klemens Szaniawski – przewodniczący komisji stowarzyszeń i organizacji społecznych
- Andrzej Szczeklik
- Jan Józef Szczepański
- Andrzej Szczepkowski
- Józef Ślisz
- Krzysztof Śliwiński
- Karol Taylor
- Józef Tischner
- Antoni Tokarczuk
- Witold Trzeciakowski – przewodniczący komisji polityki i reformy gospodarczej
- Kazimierz Trzęsicki
- Jerzy Turowicz
- Andrzej Tyc
- Andrzej Wajda – przewodniczący komisji kultury i komunikacji społecznej
- Zofia Wasilkowska
- Stanisław Węglarz
- Andrzej Wieczorek
- Andrzej Wielowieyski
- Stefan Wilkanowicz
- Halina Winiarska
- Wiktor Woroszyński
- Jacek Woźniakowski
- Henryk Wujec – sekretarz komitetu
- Krystyna Zachwatowicz
- Janina Zakrzewska
- Maciej Zalewski
- Jan Zieja
- Tadeusz Zieliński
- Tomasz Ziemiński
- Janusz Ziółkowski
- Mieczysław Złat
- Michał Żórawski
- Juliusz Żuławski

Przypisy

---

1. ang. "big tent"
2. Dlaczego Lech Kaczyński nie ma zdjęcia z Wałęsą? Fakty i mity o słynnych plakatach wyborczych, gazeta.pl (<http://trojmiasto.wyborcza.pl/trojmiasto/1,35636,14892142,Dlaczego>)